

Рис. 2. Схема прийняття управлінського рішення інвестором

Список літератури:

1. Ракитов А.И. Философские проблемы науки: системный подход / А.И. Ракитов // Москва: Мысль, 1977г. — 270с.
4. Шеремет В.В. Управление инвестициями: в 2 т. / В.В. Шеремет, В.М. Павлюченко, В.Д. Шапиро и др. — М.: Высш. шк., 2008. Т. 1 — 416 с; Т. 2 — 512 с.

КОШТИ НАСЕЛЕННЯ ЯК ВНУТРІШНЄ ІНВЕСТИЦІЙНЕ ДЖЕРЕЛО УКРАЇНИ

*Чернишова О.О., студент кафедри обліку і аудиту,
ДВНЗ «Національний гірничий університет» м. Дніпропетровськ, Україна*

Потреба у збереженні позитивної динаміки економічного зростання, що досягнута останніми роками, та подальші структурні реформи в Україні засвідчують

актуальність пошуку потенційних джерел формування інвестиційних ресурсів.

Інвестиції відіграють центральну роль у забезпеченні ефективності функціонування економічної системи, оскільки безпосередньо впливають на можливості економічного зростання в довгостроковій перспективі. Інвестиційна активність належить до найважливіших показників економічної динаміки. Така інтенсивність визначає стан економіки. Підтримка необхідного рівня макроекономічної рівноваги на сучасному етапі економічного розвитку України неможлива без залучення в національну економіку певного обсягу інвестиційних ресурсів [1]

Залучення іноземних інвестицій в останні роки є недостатнім, і зовсім мало приділено уваги можливості залучення внутрішніх коштів, адже економічна і політична нестабільна ситуація в Україні не приваблює внутрішніх інвесторів вкладати кошти в розвиток українських підприємств. Тому актуальним є залучення інвестицій в Україні за рахунок джерел коштів населення.

Найбільш надійним позичальником держави в часи значних потреб у фінансових ресурсах було і залишається населення. Однак сьогодні, у посткризовий період, період дефіциту довгострокових коштів, взаємодія між населенням як кредитором і державою практично відсутня, хоча необхідність пошуку джерел для формування інвестицій давно диктує потребу в залученні саме державою довгострокових та дешевих ресурсів для реалізації стратегічного курсу України на інноваційно-інвестиційний розвиток.

Інвестиційна діяльність населення характеризується доволі складним процесом економічних відносин, що передбачає участь різних суб'єктів, які здійснюють інвестиційну діяльність. Участь приватного інвестора у інвестиційній діяльності шляхом використання фінансових заощаджень, як інвестиційних ресурсів, передбачає безпосередню участь в інвестиційному процесі, або використання послуг інвестиційних посередників, якими виступають фінансові установи. Розглядаючи доступні напрямки спрямування фінансових ресурсів, що є можливими за теперішніх умов розвитку вітчизняного ринку фінансових послуг, треба виділити наступні форми інвестицій: строкові банківські вклади, інвестування в нерухомість, інвестиції на фондовому ринку, капіталовкладення у валютні цінності та дорогоцінні метали.

Сьогодні є актуальним акумулювання грошових коштів для подальшого інвестування їх у інвестиційні фонди. Інвестиційна діяльність на фондовому ринку, шляхом об'єднання фінансових ресурсів декількох приватних інвесторів є досконалою формою спільного інвестування, що має ряд суттєвих переваг над безпосереднім інвестуванням на фондовому ринку. Передусім, це вищий рівень прогнозованості інвестиційного результату, що забезпечується завдяки професійному підходу розміщення фінансових ресурсів, фаховій аналітичній роботі, більш раціональному співвідношенню ризику та прибутковості, адже інвестиційна діяльність фонду здійснюється на основі рішень спеціалізованої компанії із управління активами. За рахунок об'єднання фінансових ресурсів приватних інвесторів забезпечуються більші можливості диверсифікації фінансових вкладень, тобто придбання ширшого спектру інвестиційних інструментів.

На сьогоднішній день обсяг заощаджень населення, які розміщуються на депозитних рахунках в банківських установах, значно перевищує обсяги інвестицій в інвестиційні фонди. За даними Національного банку України, загальний обсяг депозитів населення за 2013 рік становив 437,2 млрд. грн. Загальний обсяг інвестицій, залучених в економіку України через інструменти фондового ринку, за інформацією Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР), протягом 2013 року становив 94,48 млрд. грн. Проте тенденції вдосконалення процесів в цьому секторі інвестиційної діяльності в Україні, які спостерігаються в останні роки, створюють значні перспективи його розвитку.

Отже, перевагами механізму трансформації заощаджень населення в інвестиційний капітал при використанні інвестиційних фондів є: швидкий перерозподіл інвестиційних ресурсів; трансформація фінансових ресурсів населення (заощаджень) в інвестиційний капітал, шляхом їх акумуляції та розміщення через купівлю фінансових активів; стимулювання економічного зростання, шляхом раціонального спрямування інвестиційного капіталу; зниження фінансових ризиків за рахунок раціональної інвестиційної диверсифікації та хеджування.

Список літератури:

1. Джерела фінансування інвестицій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bukvar.su/finansovye-nauki/51418-Istochniki-finansirovaniya-investitsiiy.html>
2. Сурина П.А. Денежные сбережения населения как источник коллективных инвестиций / П.А. Сурина // Государственное управление. Электронный вестник. – 2007. – № 10 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://e-journal.spa.msu.ru/images/File/2007/Surina%281%29.pdf>.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

*Юрчишина Л.І., старший викладач кафедри економіки підприємства,
Трофименко К.А., студент,*

ДВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна

Ефективне управління фінансовим забезпеченням інноваційного розвитку передбачає здійснення певної фінансової політики, критичною складовою якої є пошук достатніх обсягів фінансових ресурсів. Поряд з цим, становище у сфері фінансового забезпечення відображається не лише результуючим показником, а й структурними, кожен з яких також має кількісну і якісну характеристику. Багатоплановість та багаторівневий характер процесу формування фінансових ресурсів інноваційного розвитку обумовлюють і багаторівневність дослідження цього процесу.